

descartar.

En conclusió sembla que no hem de pensar en una gènesi única, ni pel costat dels Kahane, ni tampoc gaire en una gènesi per encreuament, sinó que hi ha múltiples derivacions directes des de PUTEUS amb sufixos -ANCA i -ACCA, combinats o no amb un presufix -AR- (o amb dos: -AR- i -AL-), i que aquesta síl·laba -AR- s'afegeix en italià al final, en lloc de fer-ho al mig; si hi va haver encreuament amb *palanca*, llavors, es limitaria al canvi de *poaranca* en *poalanca*.

Empoar; desempoar.

Vell i important és *traspuar* [S. XIV] ant. 'xuclar substància a través de la pell': com a tr., amb complement del líquid o substància, en l'únic testimoni medieval: «lo cors te farà amagrir / per la sua art malvada / qui *trespua* a hom la corada» en el *Facet*, v. 1604 (amb trad. inexacta «s'infiltra», Morel-Fatio, *Rom.* xv, 223); etim. ja suggerida incompletament per Spitzer (*LexikK*, 4); modernament no registrat fins a Lacav. («*traspuar* o *traspuar*: transfluere») que ja deu entendre'l com a transitiu. Tals canvis de construcció són freqüents en la història de molts verbs: es comprèn que, des de 'poar un líquid a través de la pell', vagi traslladar-se el subjecte al líquid que passava així; quant a la *u* ja hem vist supra que té força extensió moderna aquesta variant morfològica en el verb *poar*, i ja se'n troba un cas del S. XIII en els *CostTort.*; i pogué ajudar-hi la influència del verb *suar* de sentit afí, d'on el derivat fr. *suinter* 'traspuar'.

Avui és la forma general: «Caverna on diàfana gelera / *traspuar* deixa la claror del cel», *Canigó* III, 35d; «Rossinyol de la boscuria / --- / mes los càntics que recordes / no són càntics terrenals: / brollarien de les cordes / de les arpes celestials. / Potser les escoltes ara / si del cel blau, a la nit, / quelcom ne *traspua* encara / dels concerts de l'infinit?», Verdguer (*Aires del Montseny*, O. C. Pop. XIX, 72); «Ara d'aqueixos bels n'està maleïda la montanya; les terres d'ella se'n varen amarar per sempre, i *traspuant* per fora, els vents se'n van endur pertot arreu, --- per valls i calmes i cingleres ---», «ens robava l'esperança que la veritat *traspués*», Coromines (*Pres. Im.* VIII, 75; O. C., 885.26); «un xic pigat per la verola: una mena de pigadura roja y espesshida, com si li *traspués* la sang, o l'haguessen ruixat ab mangra»; «son esperit, *traspuant* per sos ulls ---», Pons Mass. (*Auca de la Pepa* II, 19, 20.18).

Es podria sospitar que la semblança amb el sinònim mall. *traspelar* (BDLC VI, XIII) tingui arrencada etimològica; puix que és derivat de *pou*, imaginariem un postverbal **traspou* (de **traspoar*), canviat en **traspou* (a la manera de *vou* > *veu*) i *traspel* (a la manera de *guan* > *gual*, *raiu* > *raül*), i d'aquí derivat *traspelar*. Però és més probable i menys hipotètic creure que no hi ha origen comú sinó formació paral·lela (veg. PEL). *Traspument*.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I CPT.: *Alputze*, *lo Pou de Burze*, *lo Posí*, *pu del gel*, *pu de la neu*, *pu de l'oratori*, *pou del gel*, *pou de la neu*, una *poua*,

Peu de la Creu, *Pou de la baixada de Sant Miquel*, *puço*, *Serreta del puço*, *Font del puço*, *los Puçols*, *Puçol*, *Puçols*, *Puçoles*, *Putxol*, *Putxols*, *poet*, *puet*, *pouet*, *pobet*, *peuet*, *Pouet de Benicadell*, *Poet de Na Fontanella*, *puçet*, *poàs*, *poatxo*, *p(o)uatxol*, *poetó*, *Avenc dels Poetons*, *poater*, *poataire*, *pouaire*, *poar*, *pouar*, *puar*, *poada*, *poadis*, *poadora*, *poador*, *poal*, *posal*, *pozal*, *pual*, *pobal*, *poual*, *poalet*, *poaleró*, *poala*, *poalada*, *poalat*, *poalejar*, *poalera*, *poaranca*, *poranca*, *poalanca*, *polanca*, *pou de palanca*, *maset del Pou de Palanca*, *empoar*, *desempoar*, *traspuar*, *traspuar*, *traspument*, *traspelar*.

Pòvil, V. *pabil* *Poxeule*, V. *poixèvol*

Pràcrit definició deficient en els DFa. i *alcM*; cal atorgar-hi: «de la Índia medieval», veg. la introducció de la traducció de Kalidassa, *Vikramórvaç*, per P. i J. Coromines, Palma, Moll, 1971.

PRACTICA, pres del II. tardà *practice*, i aquest, del gr. *πρακτική* 'ciència pràctica', pròpiament femení de *πρακτικός* 'actiu', 'que obra', derivat de *πράττω* 'jo obro, compleixo, estic enfeinat'. □ 1.ª doc.: Llull.

«Què és amor?—. Respòs: —Amor és concordança de teòrica e de *pràtica* a una fi, a la qual se mou lo compliment de la volentat del amic, per ço que faça a les gents honrar e servir son Amat», *Amic e Amat* (§ 236, *Blanq.* III, 69.21); «siats cert que la longa *pràtica* val molt a tots los fets del món; e lo rei Carles havia longament *praticat* en guerres, e era vell e madur en tots sos fets; e lo rei d'Aragó --- era jove e la sang li bullia ---», Muntaner (§ 72, fets de 1272, Casac. II, 23.23).

«Vejam quina manera e *pràtica* hi és a fer la cura; e trobe que lo preciós metge Jesús, en la *pràtica* e obres de cura, set obres hi servà --- primo, lo metge vol guardar lo malalt en la cara --- esta *pràtica* servà N. S. Déu J. C. a curar les plagues de sent Pere ---», StVicentF (*Quar.*, 28.33ss.); «Tirant descavalcà prestament, tirà la spasa e posà's prop d'ell, que si's volgués levar que'l ferís ab la spasa --- o'l fes desdir o dar per vençut, segons és *pràtica* en les armes a tota ultrança», JoMartorell (Ag. I, 211.9). Estigueren llargament en ús altres variants vulgars, com ara «com se pertany y és ús y *pràtiga*», OPou (*ThPu.*, 133). Ni en això ni en les diverses accs. no cal que ens entretinguem. Féu època el llibre *Pràctica, forma y stil de celebrar Corts generals de Catalunya*, Bna. 1632, del nostre tractadista polític Lluís de Peguera († 1610).

L'adjectiu *pràctic* —que fou el bàsic en les llengües clàssiques— no sembla que es trobi encara en Muntaner (que diu «ciudadans --- que hagen vist e oït e longament *praticat* en ço que hauran acostumat ---», § 72, II, 24.14); però sí des del S. xv: «Molt pots fingir / ab gentil art / --- / met en la orina / --- / algun cuquet / chic, del forment: / fes, cautament, / metge sabut, / *pràctic*, astut, / vell, no la veja / --- / divulgaria / ton artifici; / metge novici / --- / te planyerà / --- / s'enganarà / ---», JRoig (*Spill*, 6052); «l'ome pec